

strækkeligt, men at man burde gaa videre i denne Sag. Hvad man her først og fremmest maa have, og hvad der er foreslaaet i dette Lovforslag, er en Begrænsning af Bestemmelserne til visse Arter af tuberkuløse Sygdomme. Det er nemlig klart, at man ikke behøver at lovgive mod alle Arter af tuberkuløse Sygdomme. Der er visse Sygdomme som f. Eks. tuberkuløse Hjernesygdomme, tuberkuløse Knokkelbetændelser og Tuberkulose i forskellige indre Organer, som ikke kunne siges at være smittefarlige. Derfor er der i Lovforslagets § 1 bestemt, at Loven kun skal omfatte Sygdomme af tuberkuløs Oprindelse, for saa vidt de ere forbundne med sygelige Afsondringer. Kun disse kunne siges at være smittefarlige. I §§ 2 og 3 have vi søgt at tilvejebringe Forslag til en Statistik over tuberkuløse. Det er jo nemlig givet, at naar man skal lovgive om en saadan vigtig Sag, er det en stor Mangel, at der ikke allerede eksisterer en saadan Statistik. Naar en saadan Statistik ikke eksisterer, er det nemlig ganske umuligt med Sikkerhed at sige, hvor dyr Gennemførelsen af et saadant Lovforslag vil blive. Paa den anden Side vil det være forholdsvis let at tilvejebringe en saadan Statistik, naar man holder paa, at det skal være en ren personlig Statistik over de enkelte Individuer, d. v. s. at hver Gang en Læge faar et nyt Tilfælde af Tuberkulose, som han ikke tidligere har haft under Behandling, skal dette anmeldes. Naar man faar en saadan Statistik, vil man ogsaa med langt større Virkning kunne bekæmpe de enkelte Tilfælde. — I Lovforslagets § 4 foreskrives, at der skal desinficeres. Som bekendt har den høje Sundhedskommission foreslaaet, at der skulde indføres Desinfektion efter Tuberkulose, baade efter Flytning og efter Dødsfald. I det lille Lovforslag, som den højtærede Justitsminister har forelagt, har Justitsministeren holdt paa, at der kun skulde desinficeres efter Dødsfald. Det er imidlertid klart, at det langt fra er nok at desinficere efter Dødsfald, naar man ikke tillige tager Flytning med. Den samme Smittefare, der er efter Dødsfald, er der, hver Gang en Tuberkulosepatient forlader en Lejlighed og flyttes hen til en anden Lejlighed. Ligeledes forekommer det mig, at naar man skal lovgive paa dette Punkt, maa en saadan Desinfektion absolut være obliga-

torisk. Nu hørte jeg ganske vist i Gaar i Landstinget, at den højtærede Justitsminister mente, at det vilde blive omtrent det samme, naar der stod, at Sundhedskommissionen skulde være beføjet til at desinficere. Jeg tror ganske vist ogsaa, at enhver Sundhedskommission næsten altid vil foretage Desinfektion efter et saadant Dødsfald, saa det har maaske ikke saa meget at sige; men i ethvert Fald synes jeg ikke, at der ster nogen Stade ved, at det ligefrem bliver sat ind i en Lov, at Desinfektionen skal være obligatorisk. Og saa forekommer det mig, at den absolut bør medtage baade Desinfektionen efter Dødsfald og efter Flytning og endvidere Desinfektion af de tuberkuløse Efterladenskaber. Klæder, Møbler osv., der ere benyttede af en Tuberkulosepatient, ere jo i høj Grad smittefarlige. Derimod tror jeg ikke, at man behøver at medtage Vinned, saaledes som det foreslaas af Justitsministeren; Vinned er jo en Ting, som kan være smittefarlig, men det bliver jo dog som Regel vadstet — naturligvis kan det ingen Stade gøre, at det staar i Loven, at ogsaa det skal desinficeres. I § 5 have vi forbudt ved Gave, Salg eller paa anden Maade at overdrage til andre Gangklæder, Sengklæder og Møbler, førend de ere bleve desinficerede. Det gælder ikke Jalene efter Dødsfald og Flytning, men ogsaa under hele den syges Liv. § 6 i dette Lovforslag er maaske en af de Paragraffer, som vil møde størst Modstand og være vanskeligt at gennemføre. Den indeholder den Bestemmelse, at Hotelværter og andre, som modtage Folk i Loqis, skulle være forpligtede til, naar de blive vidende om, at vedkommende har været tuberkuløs, da at lade hans Værelse og de af ham benyttede Sengklæder desinficere. Denne Paragraf vil maaske ikke saa let kunne lade sig gennemføre i Praksis, men jeg tror alligevel, at det i mange Tilfælde kan lade sig gøre. Derfor staar der ogsaa i Loven, at det kun er, naar de vedkommende blive vidende derom. Ethvert af Tingets Medlemmer vil sikkert indrømme, at det er meget ubehageligt, naar man tager ind paa et Hotel, at saa at vide, at der i den Seng, hvori man ligger, lige i Forvejen har ligget et Menneske, der er i høj Grad brytthyg og har inficeret Sengen. Hvis der derfor kan træffes Foranstaltninger